

Literární soutěž

Rosteme s knihou 2017

Věková kategorie – 2. stupeň ZŠ

Jak vyrůstám s knihou

Nepamatuji si už, jaká byla první kniha, kterou jsem kdy otevřel a začal číst. Nebo kterou knihu jsem poslouchal jako malý, když jsem ležel v posteli a rodiče mi ji četli do ucha. Každopádně jsem si jistý, že každá kniha, se kterou jsme se kdy v životě potkal, mě ovlivnila. Posunula mě na velkém schodišti vedoucím k lepšímu já, a to vždy o jeden stupínek nahoru. Knihy, jejichž příběhy nás mění, nutí nás nad nimi přemýšlet a prožívat je, jsou čímsi jako tajemnými dveřmi skrývajících sály příběhů, potěšení, strachu nebo překvapení.

Každý v životě by jednou měl takové dveře otevřít a potkat se s jinými světy. Nejsem natolik schopný, abych mohl říct, která kniha z těch, co jsem četl, byla nejlepší. Jsou díla, která na nás zapůsobí okamžitě a vryjí se nám svými myšlenkami do hlavy. Jindy příběhy, které jsou jako pomalá řeka podemílající břeh, pomalu působící na naše uvažování, jejichž kvalitu doceníme až po čase. Tyhle knihy se podobají květinám, musíme jim dát čas vyklíčit a nechat je, aby nám po určité době ukázaly bohaté květy.

Knihy vždy tvořily podstatnou část mého dětství a dospívání. Neexistovala cesta, výlet nebo dovolená, při které bych v podpaždí křečovitě nesvíral nějaký svazek a při nejbližší příležitosti ho neotevřel. Dnes se ocitáme v době, kdy se na první místo v našem volném čase dostává internet či televize. Není to špatné, naopak každý rozumný člověk by měl tyto komunikační „kanály“ uvítat jako způsob, kterým se může dostat čím dál tím blíže ke svým přátelům. Ale lidé by zároveň neměli zapomínat, jakou obrovskou moc literatura má, a jak nás může okouzlit.

Okouzlit, pohladit nás laskavými prsty po tváři a za ruku dovést do vonící zahrady napětí a potěšení. I když lidé stále více tráví svůj čas před slabým blikavým světlem monitorů, nikdy by neměli ztratit ze zřetele, že vědomosti a příběhy z knih tvoří základ toho, čemu se říká naše civilizace. Lidé se samozřejmě nemůžou nutit k tomu, aby četli, jenže zároveň by bylo v jejich nejlepším zájmu, kdyby malý díl svého života trávili zušlechťováním svého nitra.

Působím pateticky, vím to, a nechci to měnit. Píši květnatě, pronáším načechrané fráze, ale nebudu je přepisovat. Je lepší důkaz ovlivnění uměním, než to, že člověk dokáže lépe, krásněji a ušlechtleji zdůraznit to, co cítí a co si myslí. Nedávají nám například Shakespearovy Sonety schopnost milovat citlivěji se strachem a příjemným mrazením na pokožce při každém setkání s tím, koho máme rádi?

Archimédes kdysi řekl: „Dejte mi dost velkou páku a pohnu zeměkouli.“ Dovolte mi ho parafrázovat. Dejte mi pero a dost papíru a pohnu vašimi city. Nedokážu a asi nepoznám lepší schopnost pohnout srdci lidí než slovem. Nejmocnější zbraně nejsou ty, ze kterých se střílí, řeže nebo seká, ale slova, která mohou pálit i léčit. Je to zároveň ten nejostřejší nůž, a přitom i nejhojivější zábal.

Výše jsem uvedl, že příběhy v knihách jsou jakýmisi dveřmi vedoucími do pokojů plných příběhů. Rozvinu tuto metaforu. Osudy postav v knihách jsou zřejmě to nejdůležitější, co nás na knihách přitahuje. Dělat si starosti o imaginární přátele, se kterými se můžeme stýkat přes papírovou hradbu. Myslím, že pro každého, kdo čte, je kniha tím největším symbolem odpočinku, který můžeme mít. Na rozdíl od ostatních možností trávení volného času nám dává možnost, abychom si vychutnali ticho a klid námi stvořené imaginární místnosti plné Robinsonů, Hamletů, bratrů Karamazových, Oliverů Twistů, d'Artagnanů a jiných. To, co mi umění spisovatelů činilo neodolatelným, vždy byla nervozita prožívání životních příhod s postavami v knihách. Oceňuji a mám v hluboké úctě ty, kteří napsali dobrou rodinnou ságu. Jejich práce připomíná pečlivé splétání jednotlivých linek osudů svých hrdinů. Naposled jsem něco podobného prožil s Hugovými Bídíky. Kdyby ne pro někoho jiného, tak pro mne je zážitek se čtením této knihy důkazem, že jen máloco dokáže tak ovlivnit to, co je skryté v rádcích.

A jen málokdo to chce najít. Jde to a já věřím, že umění literatury nepadne jako prapor poražené armády do prachu. Byla by totiž ohromná škoda, kdyby skvostný květ toho nejkrásnějšího, co tu máme, měl uvadnout. Vytknete mi možná, že odbíhám k věci, které zní kýčovitě, vyhýbám se tomu, o čem mám zadáno psát. Tvrdím, že jsem nevinný. Má povinnost a mým přáním bylo napsat, jak důležitá může být v mém životě a mnoha dalších literatura.

E-mail: dominik.zajicek@seznam.cz

Dominik Zajíček, 9. ročník, 14 let

Adresa školy: ZŠ a MŠ – T. G. Masaryka Brodek u Konice 265
798 46 – Brodek u Konice

Telefon do školy: 582 391 193

Kontaktní osoba: paní učitelka Mgr. Renata Fialová

E-mail: RenataFialova@email.cz